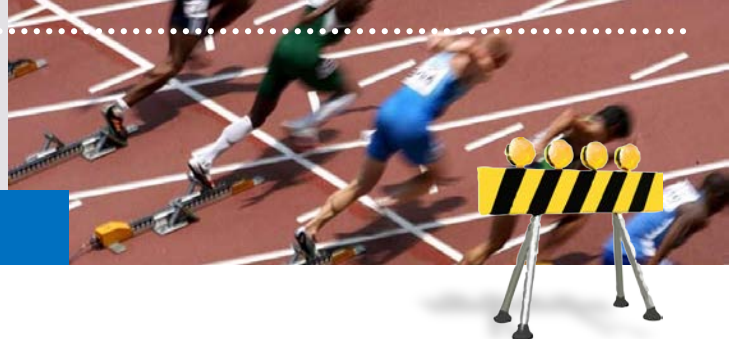

1

„Ljubav nas Kristova obuzima“

(up. 2 Kor 5, 14-20)

odskočna daska

Koju god reč da predložimo za život, učinci su uvek isti: **ona nam život menja, uliva nam u srce pažljivost prema potrebama drugih**, podstiče nas da se stavimo u službu braće i sestara. I ne može da bude drugačije: kad prihvatamo i živimo **Reč, u nama se rađa Isus i vodi nas da delujemo kao On**.

Duboko iskustvo s Isusom podsticalo je apostola Pavla da navešta Evanđelje i da se zalaže za jedinstvo svojih zajednica.

Osećao je da ga On voli, da ga je spasio; uronio je u Njegov život sve dotle da ništa i niko ne bi nikada mogao da ga odvoji od Njega.

Podstiče li ljubav Kristova i nas da volimo istom silinom i konkretnošću?

Ako smo zaista doživeli Njegovu ljubav, ni mi ne možemo da ne volimo i **odvažno krećemo tamo gde postoje podele**, sukobi i mržnja, da bismo doneli slogu, mir i jedinstvo.

Ljubav nam omogućuje **da srce prebacimo preko prepreke**, da bismo došli do neposrednog kontakta s osobama, shvatajući ih i deleći s njima sve da bismo zajedno tražili rešenje.

(pitanje)

{ Kada sam se osetio i kada osećam Isusovu ljubav? }

(radovi u toku)

I mi možemo srcem preći svaku prepreku. Kako? Praveći od svake prepreke, **poteškoće „odskočnu dasku“**, podsticaj više kako bismo voleli svakoga.

(intervju)

U pubertetu nisam imao odnos sa Bogom. Na jedan poseban način sam Ga ponovo otkrio. Imao sam 16 godina kada je vest o neizlečivoj bolesti otkrivenoj kod mog tate ostavila duboku prazninu u meni.

Tata je imao samo nekoliko preostalih meseci života, želeo sam da to bude vreme u kome će osetiti koliko ga volim.

Priznajem da nije bilo lako, jer za mene nije bio uobičajeno da konkretno volim druge.

U tom istom periodu sam upoznao tinejdžere pokreta Fokolara. Jedan od njih, Mario, jednom je pitao kada ću ići u posetu tati, nudeći da pođe sa mnom. Pre nego što smo ušli, pitao je da li tata voli sladoled. I već smo u rukama imali ovaj trostruki slatki poklon.

Na putu ka kući pitao sam da zašto je to uradio. „Da se radilo o mom tati, bilo bi mi drago da imam nekog sa kim da podelim taj bol.“ Počeo sam, dakle, da volim tatu na način na koji je on želeo da bude voljen. Jednog dana nakon što sam stigao u bolnicu, tata mi je dao jedan paket: „Ovo je za svu ljubav koju si mi dao!“ Bio je to trenutak posebne radosti. Tri dana kasnije tata je otputovao na Nebo. Ali najveći poklon koji mi je dao je pomoć da ponovo stvorim odnos sa Bogom, jer sam sa tatom počeo ponovo da molim i da osećam lični odnos sa Njim.

Agustin

(moje beleške)

1